

Sygn. akt V RC 696/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W., V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Boguszevska

Protokolant: Paweł Wrzesień

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. M. S. repr. przez matkę T. B.

przeciwko J. S.

o alimenty

I. Zasądza od J. S. na rzecz małoletniej córki M. S. ur. (...) w W. alimenty w kwocie po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do 10 – go dnia każdego miesiąca z góry do rąk T. B. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 18 sierpnia 2015 r.;

II. W pozostałej części powództwo oddala;

III. Nakazuje pobrać od pozwanego J. S. kwotę 390 (trzysta dziewięćdziesiąt) zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego dla Warszawy P.;

IV. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 sierpnia 2015 roku (data stempla pocztowego) przedstawicielka ustawowa T. B. reprezentująca małoletnią M. S. wniosła o zasądzenie od J. S. alimentów 4\ v wysokości 2.500 zł miesięcznie płatnych z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat (pozew - k. 2-5).

Postanowieniem z dnia 15 września 2015 roku Sąd zabezpieczył powództwo poprzez zobowiązanie pozwanego na czas trwania postępowania do łożenia alimentów na rzecz małoletniej M. S. w kwocie 500 zł miesięcznie płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (postanowienie - k. 59-60).

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 roku przedstawicielka ustawowa ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 2.000 zł (protokół - k. 108).

W dniu 18 stycznia 2016 roku na rozprawie pozwany uznał powództwo do kwoty 600 zł (protokół rozprawy z dnia 18 stycznia 2016 roku - k. 125 v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka M. S. urodzona (...) w W. pochodzi z nieformalnego związku (...). Obecnie ma 5 lat. Rodzice małoletniej nie mieszkają razem. Pozwany płaci kwotę 500 zł ustaloną postanowieniem o zabezpieczeniu. Dodatkowo od czasu do czasu kupuje dziecku ubrania.

Matka małoletniej powódki wskazała, że koszty utrzymania małoletniej to: przedszkole - 450 zł wliczając rytmikę i książki; 650 zł - wyżywienie poza przedszkolem; ubrania - 350 zł co kwartał; leki uodparniające - 25 zł na tydzień; lodowisko - 7zł; wypożyczenie łyżew - 6.5 zł; bilet do kina lub na spektakl - 12 zł. Koszt utrzymania mieszkania / opłaty za 3 osoby, w tym 16 - letniego syna / przedstawicielka ustawowa określiła na kwoty: czynsz - 519 zł; ogrzewanie - 220 zł; opłata za energię - 300 zł co dwa miesiące; gaz - 60 zł co dwa miesiące. Przedstawicielka ustawowa małoletniej ma obecnie 44 lata. Od września 2015r. pracuje jako wychowawca świetlicy w szkole, zarabiając 1897 zł netto miesięcznie. Wcześniej była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, otrzymując do 12 czerwca 2015r. zasiłek. Studiuje dziennie na Chrześcijańskiej Akademii (...), są to

studia bezpłatne. Na syna otrzymuje alimenty w wysokości 1500 zł miesięcznie. Zaciągała w 2015r. pożyczki u znajomej na potrzeby swoje i córki na łączną kwotę 1500zł. pozostało jej do spłacenia 800zł. (zeznania przedstawicielki ustawowej - 00:06:12 do 00:30:34 k. 125-126 , zeznania świadka K. B. 00:07: 20 do 00:38 : 58 k. 109 i 110, zaświadczenie z przedszkola k. 15, 129, zaświadczenie o opłatach k. 17-19, zaświadczenie o zarobkach k. 104, zaświadczenie z Urzędu Pracy k. 16 ,).

Pozwany J. S. ma obecnie 49 lat. Mieszka sam w domu jednorodzinnym w miejscowości C. koło M., na którego utrzymanie głównie o. potrzebuje ok. 800zł. Od czasu do czasu mieszka u partnerki. Dokłada się do kosztów ok. 300-400 zł miesięcznie. Swoje wyżywienie ocenił na 400zł miesięcznie. Z zawodu jest monterem wewnętrznych instalacji sanitarnych. Prowadzi jednoosobową firmę, której przedmiotem działalności jest rozwożenie mięsa. W 2014 roku przez 8 miesięcy prowadził sklep, który zamknął w grudniu 2014 roku. Jego średni miesięczny dochód to 4000 zł. Wobec pozwanego prowadzonych jest 13 postępowań komorniczych. Do spłaty ma ok. 100 tys. złotych, przy czym rata kredytu firmowego ok. 2000zł. Komornik dokonał zajęcia dwóch samochodów firmowych, które był narzędziem pracy w związku z wykonywaną działalnością gospodarza. Pozwany płaci kwotę 500 zł ustaloną postanowieniem o zabezpieczeniu. W okresie od 5 czerwca do 15 września 2015r. przekazał łącznie na utrzymanie córki 2400zł. Dodatkowo od czasu do czasu kupuje dziecku ubrania, nie konsultując jednak potrzeb dziecka z przedstawicielką ustawową. Poza małoletnią powódką ma jeszcze 23-letnią córkę z którą utrzymuje kontakt (zeznania pozwanego 00:30: 34 do 01:04:22 - k. 125-127 , zaświadczenie o zarobkach k.75, 123 i 130. potwierdzenie wpłat k. 87-94, zajęcia komornicze k. 84-86).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których autentyczność, jak też prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, co pozwoliło uznać je za rzetelny i w pełni wartościowy materiał dowodowy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo o alimenty zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą żądania roszczenia zasądzenia alimentów od pozwanego J. S. na rzecz małoletniej powódki, reprezentowanej przez matkę T. S.

jest przepis art. 133 § 1 k.r.o. w związku z art. 135 k.r.o.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka jest niezależny od

pochodzenia dziecka i ma taką samą treść, zakres oraz przesłanki wobec dziecka zrodzonego

w małżeństwie jak i dziecka poza małżeńskiego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych, stosownie do treści art. 135 k.r.o., wyznaczają dwie przesłanki, mianowicie: usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Między wymienionymi przesłankami zachodzi współzależność, wyrażająca się tym, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1974 r. (III CZP 41/47, OSN 1975, poz. 76) określenie wysokości alimentów od każdego z rodziców na rzecz dziecka stanowi wypadkowa usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz wkładu osobistych starań rodzica w utrzymanie i wychowanie dziecka. Spoczywający na rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku. W doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, iż potrzeby uprawnionego obejmują wszystko to, co jest niezbędne dla jego utrzymania, nie tylko w sensie potrzeb fizycznych (wyżywieniem, mieszkanie, odzież), ale i duchowych (kulturalnych). Ponadto przyjmuje się, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyje z nimi we wspólnocie, jak i poza tą wspólnotą (najczęściej tylko z jednym z rodziców -orzeczenie SN z dnia 5 stycznia 1956 roku. OSN 1957. poz. 74).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż powódka M. S. jest osobą małoletnią i chociażby z tego powodu nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie posiada również majątku, z którego dochody pozwalałyby na pokrycie kosztów jej utrzymania i wychowania. W związku z tym cały koszt jej utrzymania spoczywa na rodzicach.

Sąd nie podzielił również poglądu przedstawicielki ustawowej małoletniego odnośnie zasadności wysokości żądanego świadczenia alimentacyjnego. Domagała się ona zasądzenia alimentów na rzecz małoletniej w kwocie 2000 złotych, przy czym Sąd uznał to żądanie za zbyt wygórowane, a biorąc pod uwagę materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy uznał, iż miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi 1300 zł. Na tę kwotę średniomiesięcznie składają się: wyżywienie - 300 zł; ubrania - 120; przedszkole - 300 zł;

mieszkanie - 250; gaz - 40 zł; leki i wizyty u dentysty - 100 zł; zabawki, książki, wyjścia -150 zł. Trudno bowiem przyjąć, że koszt wyżywienia małoletniej 5 - letniej powódki wynosi

650zł. gdy w żaden sposób nie udowodniono chociażby specjalnej diety czy odżywiania

zaleconego przez lekarza. Również kwota wydatków za przedszkole została zweryfikowana po przedstawieniu zestawienia wydatków opłat stałych i zajęć dodatkowych od września 2015 które wykazały wydatki na poziomie ok 300zł , a nie 450zł wraz z zakupami materiałów piśmienniczych czy książek. Nadto analizując potrzeby dziecka oraz zarobki przedstawicielki ustawowej nie można uznać, aby przy dochodach ok. 1900zł / od września 2015r.. wcześniej do czerwca 2015r. pobiera zasiłek / mogła przeznaczać na wydatki dziecka po 2000zł.

Przedstawicielka ustawowa oraz świadek K. B. potwierdziły konieczność zaciągania pożyczek jednak nie zostało udowodnione, że pożyczki udzielane przez świadka były jedynie przeznaczane na usprawiedliwione potrzeby małoletniej.

Na marginesie należy zaznaczyć, iż złożone paragony w żaden sposób nie są potwierdzeniem dokonania zakupu przez przedstawicielkę ustawową produktów tam zamieszczonych i dlatego też nie stanowiły materiału dowodowego w sprawie.

Rozpatrując drugą przesłankę zakresu obowiązku alimentacyjnego tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Sąd uznał, że pozwany jest w stanie łożyć kwotę 650 złotych alimentów miesięcznie.

Podkreślić należy, że treść artykułu 135 § 1 k.r.o. nie pozwala na wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie kwoty aktualnie osiągniętych zarobków, lecz nakazuje czynić to, uwzględniając możliwości zarobkowe zobowiązanego, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Przy ocenie, czy dana osoba może zostać obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, bierze się pod uwagę nie tyle jej aktualną sytuację majątkową i zarobkową, lecz właśnie to, jakie ma ona w tej mierze możliwości (tak też orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r., 111 CR 212/58. OSN 1960, nr 2, poz. 48). Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka, i wieloma innymi czynnikami. Pozwany wskazał, iż uzyskuje dochód miesięcznie ok. 4000 zł i ma obciążenia komornicze oraz ponosi koszty spłaty kredytu. Przedstawicielka ustawowa nie wykazała w jakikolwiek sposób, iż pozwany zarabia więcej niż potwierdzają to zestawienia z ksiąg przychodów i rozchodów za 2014 i 2015r. T. B. twierdziła, że w okresie gdy pracowała w firmie pozwanego widziała faktury na kwoty 7-12 tysięcy złotych, jednak jak sama przyznała to księgowa dokonywała rozliczeń finansowych firmy i nie jest w stanie wskazać czy był to czysty dochód pozwanego

czy przychód firmy bez odliczania kosztów działalności. Poza tym Sądowi nie jest znany fakt prowadzenia przez Urząd Skarbowy postępowania w sprawie niezgodności przedłożonych

rozliczeń finansowych pozwanego, zatem należy im przyznać prymat prawdziwości.

Pozwany nie posiada innego majątku poza domem, w którym zamieszkuje, jednak trudno przyjąć, aby w obecnym czasie, przy zastoju na rynku nieruchomości mógł bez większego problemu sprzedać dom i zakupić mniejszą nieruchomość do zamieszkania, a należy pamiętać, że jest on położony na terenie nie tak atrakcyjnym pod względem cenowym. Ponadto przedstawicielka ustawowa przyznała, iż komornik zlicytował samochody pozwanego w związku z prowadzoną działalnością. Świadczy to o kłopotach finansowych firmy (...), co pozwany potwierdza w swoich wyjaśnieniach. Zatem

ustalona kwota 650 zł miesięcznie bez wątplenia pozostaje w możliwościach zarobkowych pozwanego.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż koszt utrzymania małoletniego dziecka obciąża oboje rodziców, w związku z czym matka małoletniej także powinna przyczyniać się finansowo do jego ponoszenia. Zasadzenie alimentów w kwocie 2000 zł na rzecz małoletniej powódki przekraczałoby wysokość rzeczywistych kosztów jej utrzymania oraz doprowadziłoby do sytuacji, iż to na pozwanym spoczywałby cały obowiązek utrzymania córki.

Biorąc pod uwagę powyższe. Sąd w punkcie I wyroku zasądził, na podstawie art, 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o., od pozwanego J. S. na rzecz małoletniej córki M. S. alimenty w kwocie 650.00 zł miesięcznie, płatne do 10 dnia każdego miesiąca z góry do rak T. B. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 18 sierpnia 2015 roku, tj. od dnia wniesienia powództwa.

Na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. Sąd w punkcie II wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Małoletnia powódka jako osoba uprawniona do alimentacji była zwolniona z obowiązku uiszczenia opłaty od pozwu w zakresie roszczenia alimentacyjnego. Z uwagi na powyższe, Sąd w pkt III wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2012 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 90. póź. 594 z późn.zm.) obciążył pozwanego kwotą 390,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

W punkcie III wyroku, na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., Sąd nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności. Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.